

בש"פ 2186/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2186/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בצירוף סעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

תאריך הישיבה: כ"ט באדר התש"ף (25.3.2020)

בשם המבקשת: עו"ד דגנית כהן ויליאמס

בשם המשיב: עו"ד אברהם כנאונה

החלטה

בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בצירוף סעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו- ביחד עם נאשם נוסף (להלן ביחד: הנאשמים) - את רצח הנערה יארה איוב וכן עבירות גניבה ושיבוש הליכי משפט. המעשים המיוחסים למשיב, כמו גם תיאור ההתפתחויות העיקריות בהליכי מעצרו, פורטו בהרחבה במסגרת החלטות קודמות של בית משפט זה, ולמותר הוא לשוב ולחזור על הדברים (ראו החלטתו של השופט מ' מזוזבבקה החמישית להארכת מעצרו של המשיב בבש"פ 8561/19 מיום 26.12.2019; וכן ראו החלטת השופט י' אלרון בבש"פ 6185/19 מיום 2.10.2019; והחלטת השופט ג' קרא בבש"פ 5056/19 מיום 5.8.2019 (ואשר תוקנה ביום 11.8.2019)). ביום 11.2.2020 הורה בית משפט זה על הארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים נוספים, כמפורט בהחלטתה של השופטת ד' ברק-ארז בבש"פ 970/20.
 2. המדינה טוענת שעניינו של המשיב נבחן במספר רב של הליכים לפני בית המשפט המחוזי ובית משפט זה. בגדרי הליכים אלה עמדו בתי המשפט על נסיבות המקרה, ובכללן המסוכנות הנשקפת מהמעשים המיוחסים למשיב וקטיונותו בעתהגשתכתבהאישום, ולא מצאו לשחררו לחלופת מעצר או להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. נטען כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרורו של המשיב ממעצר יביא לשיבוש הליכי משפט או להימלטות מאימת הדין, וכי חשש זה נלמד, בין היתר, מכך שלאחר ביצוע העבירה פעלו הנאשמים להעלמת ראיות. המדינה הוסיפה כי שירות המבחן, אשר נדרש מספר פעמים לעניינו של המשיב, לא בא בהמלצה חיובית לשחררו. אשר לקצב התקדמות ההליך, טענה המדינה כי פרשת התביעה הסתיימה ביום 19.12.2019 וכי פרשת ההגנה תמוצה בשלוש ישיבות.
 3. בדיון שלפניי טען בא כוחו של המשיב כי בתסקיר האחרון שהוגש בעניינו הותיר שירות המבחן את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר לשיקול דעתו של בית המשפט. בטיעוני עמד על כך ששיבוש הוכחות שהיו קבועות בתיק העיקרי נדחו בינתיים עקב מצב החירום במדינה, וכי המשיב - אשר עומדת לו חזקת החפות - מצוי במעצר במשך יותר משנה. לפיכך, סבור בא כוח המשיב כי בשלה העת להורות על שחרורו לחלופת מעצר.
 4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בכתב ובעל פה, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. כאמור, כתב האישום מייחס למשיב מעורבות בעבירת רצח שלוותה בתכנון מוקדם, בגניבה ושיבוש הליכי משפט. שירות המבחן העריך במספר הזדמנויות את המפקחים שהוצעו על ידו, ונמנע עד כה מלבוא בהמלצה חיובית על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. על שיקולים אלה עמד בית משפט זה גם בהחלטות קודמות בעניינו של המשיב, ולא חל בהם שינוי (ראו, בין היתר, בש"פ 970/20 לעיל). לצד האמור, לא נעלמה מעיני טענת המשיב כי יש ליתן משקל לעובדה שדיוני ההוכחות שנקבעו בתיק נדחו נוכח התפרצות נגיף הקורונה. כידוע, משך הזמן הצפוי להידרש לשם סיומו של ההליך המשפטי הוא שיקול באיזון שיש לערוך בבחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים (ראו, למשל: בש"פ 6350/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (16.9.2018)). ואולם בשלב זה, משלא התבררה עוד מידת ההשפעה של מצב החירום הנוכחי על קצב התקדמות ההליך העיקרי, ובשים לב לפרק הזמן המבוקש להארכת מעצרו של המשיב, לא מצאתי כי שונתה נקודת האיזון במידה המצדיקה בחינה של מעצר בפיקוח אלקטרוני או חלופת מעצר בעניינו של המשיב.
- אשר על כן, מעצרו של המשיב יוארך ב-45 ימים החל מיום 2.4.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24276-01-19, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בניסן התש"ף (30.3.2020).

